

det indstillede til Thingets Vedtagelse, og hvori der ikke staar Noget om dets „Formening“. Der staar; „Det Folkethinget hævder, at Forbud ifølge Grundlovens § 88 mod Afholdelse af Forsamlinger under aaben Himmel kun kunne have en ren midlertidig Varighed“ o. s. v. Her har det ærede Medlem været med til at udtale, at Folkethinget „hævder“, ikke at det „formener“, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem derefter kan finde det betænkeligt at tiltræde en Udtalelse, som ganske staar i Overensstemmelse med den, han selv i Fjor har foreslaaet Thinget at vedtage. Dagsordenen er netop affattet saaledes, at det ærede Mindretal i Udvalget sidst nødvendigt maatte gaa med til at stemme for den, naar det ikke vilde vedkjende sig ganske andre Anskuelse om dette Punkt i Lov, end det vedkjendte sig i Fjor.

Nimestad: Jeg tror, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) vil ved nærmere Overveelse erkjende, at han tager fejl i det, han sidst sagde. Den Indstilling, som han læste op, fra det ærede Medlem for Odense (Octavius Hansen) og mig og endnu et tredie Medlem, gaar netop ud paa i sin Konklusion at opfordre til det og det; den udtaler kun i sine Præmisses, at den hævder som Folkethingets Anskuelse det og det og retter derfor en Opfordring til Justitsministeren. Det er fuldkommen logisk og berettiget. Det, som derimod det ærede Medlem idag har foreslaaet, er ikke det, at Folkethinget skal hævde som sin Anskuelse det og det og i den Anledning opfordrer, men det er blot ligefrem det, at Folkethinget skal udtale, at saaledes og saaledes er Grundloven at forstaa, og det er ikke korrekt; men hvad Realiteten angaar, da er jeg som sagt enig med det ærede Medlem, og derfor vil jeg bortse fra den mindre heldige Form, hvori det er udtalt.

Berg: Man bliver forundret over at høre visse ærede Medlemmer forklare deres egne Forslag. Folkethinget „udtaler“, det er meget stærkere mener det ærede Medlem, end at Folkethinget „hævder“ en vis bestemt Betragtning. Jeg tror, at man vel kan udtale en Betragtning, uden at ville sætte saa meget ind paa den, at man vil hævde den, thi at hævde den er ikke blot at have og udtale den, men det er noget meget stærkere. Jeg forstaaer for Øvrigt ikke, at naar det siges, at Folkethinget udtaler, at det og det er saa, det saa skulde være noget Andet end, at Folkethinget udtaler som sin Anskuelse, thi Folkethinget kan jo ikke udtale Andres Anskuelse, og naar det udtaler, at Noget er saa og saa, er det derfor en Selvsølge, at det er Folkethingets Anskuelse. Der blev af det ærede Medlem for Odense (Octavius Hansen) nyttret Beflagelse over, at Sagen ikke kom for ifjor. Denne Beflagelse deler jeg for mit Vedkommende med ham, og jeg er vis paa, at Flertallet i Ud-

valget gjorde det, og der blev ogsaa gjort Forsøg paa, om det var muligt at faae Sagen for, men Sagnetes Stilling var omtrent ligesom idag, det kan jo være muligt, at de følgende Dages Forhandlinger kunne give andet Stof, og at det altfaa mere er som et rent Tilfælde, at vi have faaet Sagen for idag, og det er beklageligt. Sagen er imidlertid af den Betydning, at selv om den er gjemt et Aar, saa bør den derfor ikke være glemt. De ærede Medlemmer, saavel for Odense Amts 1ste Valgkreds som for Københavns 1ste Valgkreds (Nimestad), kom ind paa Forhandlingerne i Udvalget ifjor. Nu har jeg aldrig vidst, at det egentlig var tilladt at komme ind paa et Udvalgs indre Forhandlinger i selve Samlingerne, men at man kunde gaa et helt Aar tilbage til ældre Folkethingsudvalgs indre Forhandlinger og gjøre dem til Gjenstand for Forhandling her, ja det glæder mig og interesserer mig. Men de ærede Medlemmers Konklusion af de Præmisses, de lavede, er fejl. Betænkningen vil, naar de tage den frem, noksom vise, at Flertallet ogsaa i det Forhold har hørdet sin Opfattelse af de enkelte Ting, som de Herrer nævnte. Jeg er overbevist om, at jeg er uberettiget til at komme dybere ind paa denne Sag, ellers skulde det være mig kjært at forfølge de to ærede Herrer. Jeg bad om Ordet navnlig imod det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds. Han nævnte, at alt det, vi her havde for, var statsretlige Betragtninger, rent formelle Spørgsmaal og Noget, som han endogsaa kom til at betegne som komplet latterligt. Sa var det noget saa rent Ufrugtbart, Noget, som hang i Luften og som ikke kom vore Forhold ved, saa kunde det ærede Medlem have Ret i, at det var latterligt at drage Sagen frem, men saaledes ser man ikke paa denne Sag, og jeg heller ikke; Sagen angaar baade Fortolkning og Anvendelse af en af vore vigtigste Friheder, og taaler Folkethinget i Dag uden Indsigelse den krænkelse paa den Maade, som man erkjender, at den er krænkelse ved det udstedte Forbud lige over for somme af vore Medborgere, maa Folkethingets egne Medlemmer konsekvent finde sig i, at den i Morgen krænkelse over for dem. Det er ikke theoretiske Betragtninger, det gjælder om her, nei, det er Spørgsmaal, der have deres bestemte Betydning i Samfundet til enhver Tid, en af vore vigtigste konstitutionelle Friheder, det gjælder om at bevare paa rette Maade. Nu glæder det mig, at der med Hensyn til Fortolkningen ikke er nogen Konflikt eller Strid efter den Udførelse, der er givet af den ærede Forespørger, og saaledes som der er blevet svaret af den høitærede Minister; han svarede jo et rent og klart Nei, men der er dog Uoverensstemmelse, nemlig i Anvendelsen, og hvad kan det hjælpe, at man fra begge Sider anerkjender en Grundlovsparagrafs rette Mening, naar man dog i Anvendelsen gaar bort fra denne Mening, oven i Kjøbet paa den Maade, at Misbru-